

forslag, som gaar ud paa, at der oprettes netop saadanne Institutioner, som vi i vort Program have ønsket skulle oprettes.

Det foreliggende Lovforslag har jo i det andet Ting været Genstand for en meget omhyggelig Drøftelse, dels i selve Tinget og dels ogsaa i det Udvalg, der har været nedsat derom, og denne Drøftelse og disse Underjøgeller, der have fundet Sted, have ført til en Række Forandringer i Lovforslaget. Jeg skal ikke komme ind paa, hvori disse Forandringer bestaa, da Tiden jo er noget knap nu imod Samlingens Slutning, og der er mange andre Sager, der skulle behandles, men jeg skal kun udtaale, at jeg betragter saa godt som alle de Forandringer, Lovforslaget er undergaaet, som Forbedringer af det oprindelige Lovforslag, og jeg vil altsaa ikke fra mit Standpunkt søge at fremkalde yderligere Ændringer. Kun et enkelt Punkt turde det maaske være mig tilladt at fremhæve som noget, jeg kunde ønske en Forandring i. Det er Spørgsmaalet om, hvorledes Formanden i Arbejdsretten, som tillige er Formand i Enigheds-kammeret, skal ansættes. Det var i den Henseende det oprindelige Forslags Mening, at det skulde være Overøvrigheden, som skulde ansætte denne Mand. Det er i det andet Ting blevet forandret derhen, at Formanden udnævnes af Kongen for 4 Aar ad Gangen. Jeg tror, det vilde have været ikke saa lidt heldigere, dersom Arbejderne og Arbejdsgiverne selv havde faaet en direkte Indflydelse paa Valget af Formanden. Ganske vist kan man sige, at her staa to Parter lige over for hinanden, som maaske vanskeligt ville kunne enes om en bestemt Mand; men jeg tror dog, at en saadan Enighed i de allerfleste Tilfælde vil kunne opnaas, idet der jo nemlig skal være en Formand, og den Udvej, man har i det Tilfælde, at Enighed ikke opnaas, nemlig at afgøre Sagen ved Lodtrækning, er jeg ganske sikker paa, at begge Parter ville søge at undgaa ved at anstrenge sig for at finde en Mand, som de have Tillid til, og som de tro paa en upartisk og dygtig Maade vil kunne lede alle deres Forhandlinger og træffe alle de Afgørelser, som det kommer til at ligge i Formandens Haand at træffe. Thi det er jo ikke saa ganske ringe en Myndighed, Formanden har, hvilket jo ogsaa den højtærede Justitsminister har paapeget. Jeg skal saaledes nævne, at han har det i sin Haand at kunne træffe Domsafgørelse i Arbejdsretten, naar begge Parterne have givet Afkald paa at faa Bisidderne tilkaldt. Under saadanne Forhold bliver det jo Formanden alene, som faar Afgørelsen i sin Haand, og naar en saa udstrakt Myn-

dighed skal ligge i en enkelt Mand's Haand, er det efter min Formening nødvendigt, at man søger den størst mulige Sikkerhed for, at man vil træffe en saadan Afgørelse, der virkelig kan siges at træffe det rette i hvert Tilfælde. Det tror jeg vil kunne opnaas, hvis Formanden valgte af Arbejdere og Arbejdsgivere, enten i de bredere Lag eller ogsaa, som det har været foreslaaet nede i det andet Ting, af Arbejdsrettens Bisidderne. Saa tror jeg, at man vilde komme til det bedste Resultat. Nu er dette imidlertid ikke opnaaet, og jeg fremsætter det ikke her som noget, jeg absolut holder fast paa, eller siger, at jeg ikke vil kunne stemme for Lovforslaget, som det er, hvis jeg ikke kan faa dette Ønske opfyldt. Jeg fremsætter det kun som noget, jeg anser for at være heldigere end den Bestemmelse, Lovforslaget nu indeholder. Og jeg skal tilføje, at med Hensyn til den Afgørelse, som ligger i Formandens Haand, og som jeg nylig har omtalt, er Lovforslaget jo ogsaa blevet affattet noget anderledes, end det var oprindeligt, idet det er paalaagt Formanden at gøre begge Parter nøje bekendt med, hvilken Betydning det har, naar de give Afkald paa Tilfaldelsen af Bisidderne og altsaa lægge Afgørelsen i selve Formandens Haand, thi deri ligger jo en meget stor Fare. Man kunde jo nemlig tænke sig, at enten begge Parterne eller en af Parterne ikke var fuldstændig klare over, at naar de lægge Afgørelsen i Formandens Haand, have de for al Fremtid tabt deres Ret til at gøre deres Krav yderligere gældende, dersom Afgørelsen kommer til at gaa dem imod. Men naar det nu staa i Loven, at Formanden skal forvisse sig om, at de ere nøje bekendte med, hvilken Betydning det har, at de give Afkald paa Tilfaldelsen af Bisidderne, saa er Lovforslaget derved forbedret, og mine Betæneligheder ved at gaa med dertil ere paa dette Punkt bleven betydelig mindre, end de ellers vilde have været. — De øvrige Bestemmelser skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Ud over dette Punkt ere de enkelte Indvendinger, jeg mulig kunde have paa enkelte Punkter, ikke af en saa væsentlig Betydning, at de forandre mit Standpunkt til Lovforslaget i det hele taget. Jeg skal dernæst omtale enkelte af de Indvendinger, som det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (B. G. C. Jensen) fremkom med. Han nærede Betæneligheder med Hensyn til de Valgrets- og Valgbarhedsbestemmelser, som Lovforslaget indeholder og ansaa det, saa vidt jeg forstod, for uheldigt, at man her indførte andre Bestemmelser med Hensyn til Valgret og Valgbarhed end dem, som ere gældende i den nuværende Lovgivning. Jeg